

„E szavak hallatára a népből némelyek így beszéltek: „Valóban ez a Próféta!” Mások meg: „Ő a Messiás!” De voltak, akik így vélekedtek: „Hát jöhet a Messiás Galileából?”

Az evangélista itt egy történeti hitelesség-igényű helyzetet ír le. Jézus Isten-képe és radikális megfogalmazásai nagy vitákat indítottak el a népben: egyesek szerint próféta, aki úgy beszél, ahogy addig senki, mások szerint csaló, hiszen számukra nyilvánvaló, hogy „Galileából nem támad próféta”. A zsidó vezetőség nem eldönteni, hanem az Erő módján megoldani akarja a számára kényes ügyet, el akarja hallgattatni. De a kiküldött szolgák nem mernek hozzányúlni Jézushoz a nép előtt. A megosztottságra jellemző, hogy még a nagytanácsban is van Jézus-szimpatizáns – még ha gyáván meghunyászkodva is. A tisztességes, szabályos eljárásra irányuló felvetését azonban – válasz helyett – durván letorkolják. Jézus sorsa ezzel gyakorlatilag megpecsételődött, már csak az alkalom hiányzott a kiiktatására.

Mi hogyan vélekedünk Jézusról? Ki ő a számunkra valójában? Meg tudjuk-e fogalmazni hétköznapi szavakkal, vallási sztereotípiáktól, átvitt fogalmaktól mentesen? Milyen életmód, életstratégia következik ebből számunkra? Milyen önellentmondásainkon kell elgondolkodnunk? Ne féljünk ellentmondásaink őszinte megfogalmazásától! Az élet (és a dialektika) arra tanít, hogy ellentmondásokon keresztül jutunk előbbre, és akkor fogjuk megérteni Istent – és világunkat is -, ha őszintén Keressük Isten Országát!

Bajnok László, Budapest